

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ВИРОБНИЦТВА ТА СПОЖИВАННЯ
ГЕНЕТИЧНО МОДИФІКОВАНИХ ПРОДУКТІВ В УКРАЇНІ
ANALYSIS OF PRODUCTION AND CONSUMPTION
GENETIC MODIFIED PRODUCTS IN UKRAINE

Білопільська О.О., студентка, Денисенко А.Ф., доцент, СумДУ, Суми
Bilopil'ska O, student, Denysenko A., associate professor, SumSU, Sumy

Остання чверть двадцятого століття ознаменувалась переходом до нового постіндустріального етапу науково-технічного прогресу. Даному періоду притаманні швидкі темпи розвитку новітніх технологій, до яких безумовно відноситься й *генна інженерія*.

Досягнення генної інженерії, з одного боку, несуть людству порятунок від небезпечних хвороб, загрози голоду та хронічного недоїдання, бо дають змогу швидко й у величезних обсягах отримати антивірусні препарати, вакцини, а також оптимізувати й інтенсифікувати сільськогосподарське виробництво.

З другого боку, впровадження згаданих методів створює реальну загрозу знищення екосистем, руйнування людського генофонду планети, появи нової небезпечної бактеріологічної зброї.

Відсутність інформації – це перша проблема українського споживача. Будь-який продукт, що містить більше 0,9% ГМО має в обов'язковому порядку бути відповідно промаркованим. 1.08.2007 року КМУ прийняв постанову про обов'язкове маркування продукції, що містить ГМО. Передбачалося, що на продуктах харчування, що містять трансгени в кількості більше 0,9%, повинні бути відповідні позначки. Ввезення, реалізація або виробництво дитячого харчування з ГМО заборонялися. 22.11.2007 року уряд відмінив дане рішення. Отже, в Україні маркування ГМ-продуктів не відбувається. Покупцеві не надається гарантована можливість свідомого вибору товару, який містить або не містить генетично модифікованих компонентів.

Звідси **друга проблема – загроза здоров'ю людей**, які вживають продукти з ГМО. Хоча на сьогодні явна шкода від них не доведена, немає жодних доказів протилежного. Проблеми можуть виникнути у наступних поколіннях. Запобігання шкоді народному здоров'ю – це вже обов'язок держави. І тут **третя проблема: відсутність чіткої, надійної і сучасної законодавчої бази, яка б регулювала український сегмент ГМ-ринку**.

Слід на експертному рівні визначити чи потрібно взагалі в Україні вирощувати трансгенні сорти рослин. Адже вирощуючи їх ми можемо потрапити в залежність від світових виробників насіння і сплачувати роялті закордонним власникам прав на сорти рослин, замість того щоб підтримувати власну селекційну науку. До того ж **стати сировинним придатком для розвинених країн не є для України національним інтересом**.